

J. N. Hansen: Den ærede Justitsminister har nylig, som et nyt Beviis paa, at Stillingsystemet var hjemligt her i Landet, anført, at der var en temmelig almindelig Misforholdelse med den Bestemmelse, at den Mand, der stillede for sig til Linien, strax maatte indtræde i Forstærkningen. Da jeg i sin Tid har været en Modstander af Stillingen, saa finder jeg mig opfordret til, her at udtale, at jeg ikke kan erkende, at der heri ligger noget saadan Beviis, som den ærede Justitsminister har villet uddrage deraf; der ligger kun deri et Beviis for, at man hertilands, naar Stilling tillades i Lovgivningen, vil have, at der skal være en Sandhed i denne Tilladelse — Andet troer jeg ikke, Nogen logisk rigtigt vi kunne uddrage som Beviis af en saadan Misforholdelse. En anden Sag er det, naar man vil paaftaae, at Stillingsvæsenet er saa hjemligt hos os, at man skulde modsætte sig en saadan Bestemmelse, men det troer jeg ikke er Tilfældet.

Bregendahl: Jeg skal kun ganske kort bemærke, at jeg dog virkelig troer, at man med Rette kan sige, at der er Sandhed i Stillingen, selv om man ikke antager det Forslag, som nu her omhandles, men bliver staaende ved Værnepligtslovens § 26. Forskjellen er kun, at Forslaget gaaer ud paa at gjøre Stillingen billigere, men ikke sandere, end den er efter Værnepligtsloven; thi den, som nu efter Værnepligtsloven stiller for sig til den staaende Hær, han gaaer jo over i Forstærkningen, og er der i Dieblicket saa store Fordringer til Armeen, at Udskrivningen skal gaae saavidt, at den, der er kommen ind i Forstærkningen, bliver dragen med, saa staaer det ham jo frit for at bytte med en anden Forstærkningsmand, der endnu er fri for Indkaldelse til Tjeneste, til at forrette den Tjeneste, hvortil han selv bliver indkaldt. Det vil naturligviis atter koste Penge, men nu vil man her indrømme Formuen eller Pengene en endnu større Begunstigelse, og det er denne Tanke, hvorpaa Forslaget egentlig kan siges at hvile.

Scherning: Deri er dog vistnok en Feiltagelse; thi der maa vel lægges Mærke til, at der kan byttes mellem Forstærkningsmand; men naar en stor Mængde Forstærk-

ningsmænd er indkaldt, saa vil der Ingen være at bytte med, og er der kun tilbage af de ældre Aldersklasser, saaledes som jeg maa antage, der nu er, siden Menneffer, der ere 36—37 Aar gamle, ere under Vaaben, saa vil ingen Bytning kunne tillades, eller den vil idetmindste kun kunne tillades for 1 Aar, naar man nemlig antager, at ingen udfreven Mand kan være under Vaaben længere end til han er 38 Aar. Det vil altsaa i det Dieblik blive en aldeles illusorisk Tilladelse for ham at bytte. Er det ham altsaa magtpaaliggende, er det vigtigt for ham, ikke i det Dieblik at tiltræde sin personlige Tjeneste, og man vil tilfikkre ham det ved Stillingen, saa er det ikke tilstrækkeligt at henvise ham til en Bytning, der maaskee er en Umulighed, — og i Forstærkningen, det maa man vel lægge Mærke til, der kan han ikke stille nogen frigjort Mand, thi ellers kunde man sige: Stil, som det har været tidligere, saavel til Forstærkningen, som til Linien en frigjort Mand; — men til Forstærkningen finder kun Bytning Sted, og naar der Ingen er at bytte med, saa kan man ikke bytte.

Bregendahl: Men naar Tilfældet er saaledes, som jeg troer, det for Tiden er, at der er Mangel paa Forstærkningsmænd til at bytte med, fordi de ere indkaldte til Tjeneste, saa fremgaaer kun deraf, at Fædrelandets Stilling er saaledes, at det kræver enhver Værnepligtigs Arm, og saa troer jeg ikke, at man skal være altsor ivrig for under saadanne Forhold at give dem Leilighed til, naar de have Øvne dertil men ellers ikke, at frigjøre sig for denne Pligts Opfyldelse.

Scherning: Det gjør mig ondt, at vi skulle komme til at synge en Duet, men jeg kan dog ikke lade det hengaae udemærket, at Fædrelandet ikke derved tør komme til at savne en eneste Arm, thi den Arm, der blev givet som Stillingsmand, den var jo ellers ikke kommen Fædrelandet tilgode; vi maae husse paa, at her er Spørgsmaal om en frigjort Mand, som kun behøver at tage Tjeneste, naar han vil, altsaa bliver her paa ingen Maade en eneste Mand ved denne Bestemmelse forhindret fra at tjene Fædrelandet i denne vanfælsige Tid, men Fædrelandet faaer en frivillig Mand,